

Scenariusz zajęć

5. Znam te emocje!

Scenariusz do wykorzystania podczas zajęć grupowych w ramach programu przygotowawczego jako strategii wspomagania adaptacji przedszkolnej. Grupą docelową są dzieci w procesie adaptacji w wieku 2,5–3 lat, a pośrednio także rodzice przygotowujący się do regularnego uczęszczania dzieci do przedszkola. Ze względu na obecność rodziców grupa nie powinna być większa niż 12 dzieci z rodzicami (24 osoby). Czas trwania pełnego spotkania to 60 min z podziałem na 4 części, w tym zaaranżowane zajęcia grupowe stanowią 20 min (2 część).

Temat: Wszystkie emocje i uczucia są ważne

Cele zajęć

1. Zapoznanie dzieci z podstawowymi emocjami: radość, smutek, strach, złość, miłość.

Wprowadzenie dzieci do rozpoznawania i nazywania swoich emocji.

2. Rozwijanie umiejętności ekspresji i uczenie okazywania emocji.

Wprowadzanie sposobów reagowania i okazywania emocji oraz uczuć.

3. Budowanie poczucia akceptacji przez środowisko przedszkolne, uczenie okazywania emocji przez dziecko.

Zwracanie uwagi dzieci na różnorodne sposoby okazywania uczuć przez ludzi (mimika) oraz akceptowanie emocji.

Materiały

1. Nośnik (CD lub pendrive) z nagrałą piosenką powitalną oraz głośnik lub odtwarzacz.
2. Zdjęcia emocji (Załącznik 1).
3. Lusterka kosmetyczne.
4. Instrumenty (cymbałki, trójkąt, grzechotka, marakasy, tamburyno, harmonijka, flet, dzwonki itp.).
5. Karta pracy (Załącznik 2), nożyczki.
6. Biała karta papieru A4, klej, kredki, porwana krepina lub plastelina.
7. Wierszyk *Witające się rączki* (Załącznik 3).

Proponowany schemat spotkania

Przygotowanie do zajęć

Obejmuje zabawy swobodne z udziałem rodziców, polegające na spontanicznej eksploracji sali przedszkolnej, co ułatwia przyzwyczajenie się do nowego miejsca i akceptację otoczenia. Nauczycielka odpowiada na pytania i inicjuje kontakt wzrokowy oraz werbalny, zaprasza dzieci do swobodnej zabawy.

Zajęcia właściwe

1. Powitanie z piosenką

Nauczycielka zaczyna śpiewać tę samą piosenkę powitalną co poprzednio, którą zaprasza dzieci na dywan, dając znać o rozpoczęciu zajęć.

2. Jakie to emocje?

Dzieci siadają w kole z nauczycielką, która rozkłada na dywanie lub rozwiesza na tablicy magnetycznej porozrzucane fotografie dziewczynki pokazującej różne emocje (Załącznik 1). Prosi dzieci, aby popatrzyły na te zdjęcia i wskazały te, na których dziewczynka okazuje radość. Bierze do ręki zdjęcie z emocją radości i wszystkim

pokazuje. Następnie pyta: „Kiedy możemy być radości? W jakich sytuacjach jesteście radośni? Czy lubicie być radośni?”. Następnie analogicznie postępuje ze zdjęciami, na których są uczucia: smutku, strachu, złości i miłości. Na koniec tej aktywności przed dziećmi powinny pozostać wyłącznie zdjęcia przedstawiające omawiane emocje. Ostatnim etapem jest rozmowa kierowana na temat emocji związanych z uczęszczaniem do przedszkola. Nauczycielka pyta: „Jakie uczucia mogą nam towarzyszyć, kiedy idziemy do przedszkola, a jakie w trakcie różnych aktywności i wydarzeń w przedszkolu?”. Na koniec prowadząca podsumowuje, że wszystkie emocje są potrzebne i mogą o nich z nią rozmawiać.

3. Jak wyglądają uczucia?

Nauczycielka rozdaje dzieciom lusterka kosmetyczne, następnie prosi, aby dzieci w nie popatrzyły i spróbowały pokazać w kolejności emocje: radości, smutku, strachu, złości i miłości za pomocą mimiki twarzy.

Następnie zaprasza do siebie chętne dzieci i proponuje zabawę w kalambury. Na ucho prosi wybrane dziecko, aby pokazało ciałem i mimiką jakąś emocję, a zadaniem całej grupy jest odgadnąć pokazywane uczucie.

Wskazówki metodyczne

Lusterka kosmetyczne powinny być wielkości dwóch dłoni, aby było widać całą twarz.

4. Rozwijanie ekspresji ciała poprzez muzykę (cicho – głośno)

Nauczycielka proponuje dzieciom zabawę dźwiękami. Najpierw, siedząc na dywanie, rozdaje dzieciom instrumenty, a następnie prosi szeptem, aby grały cicho. Po chwili naturalnym głosem prosi, aby grały głośniej, a następnie donośnym głosem, prawie krzycząc, prosi o głośne granie na instrumentach. Nauczycielka kilkakrotnie wydaje polecenia, wskazując i zmieniając głośność grania na instrumentach. Zadaniem

dzieci jest reagować na polecenia prowadzącej. W kolejnej części zabawy nauczycielka prosi dzieci, aby wstały, i proponuje zabawę muzyczną *cicho – głośno*. Przy piosence dzieci reagują na zmiany w muzyce, chodząc na palcach (gdy muzyka jest cicha) i na piętach (gdy muzyka jest głośna).

Wskazówki metodyczne

Polecany materiał do wyboru:

- Piosenka *Głośno – cicho* w wykonaniu Małe Nutki
Źródło: Małe Nutki (b.d.). *Głośno – cicho*. Pobrane 19.06.2024 z:
<https://www.youtube.com/watch?v=46qCVuKmhYg>
- Piosenka *Cicho – głośno* w wykonaniu Śpiewające Brzdące
Źródło: Śpiewające Brzdące (b.d.). *Cicho – głośno*. Pobrane 19.06.2024 z:
<https://www.youtube.com/watch?v=rOuvaOISXU>

5. Zabawa sensoryczno-plastyczna

Nauczycielka rozdaje dzieciom przeciętą na pół buźkę (emotkę) z uśmiechem. Zadaniem dzieci jest połączyć dwa elementy w całość, przyklejając buźkę do kartki, a następnie pokolorować ją, wykleić porwaną krepiną lub plasteliną.

Wskazówki metodyczne

Wybór materiału plastycznego zależy od gotowości zadaniowej i możliwości manualnych dzieci.

6. Podziękowania za zajęcia i zaproszenie piosenką do łazienki

Nauczycielka zaprasza wszystkie dzieci do siebie, dziękuje za udział i wspólną zabawę. Następnie śpiewa lub włącza wybraną piosenkę wdrażającą do czynności samoobsługowych.

Wskazówki metodyczne

W celu utrzymania powtarzalności, tworzenia rytuałów oraz nauki treści piosenki dobrze byłoby wykorzystać tę samą piosenkę, co podczas poprzedniego spotkania.

Zakończenie

1. **Czynności samoobsługowe** (mycie rąk w łazience) oraz **wspólny posiłek**

Wdrażanie do samodzielności i wspólnego spożywania posiłku w przedszkolu. Jest to niewielki, symboliczny poczęstunek, np. jabłko, chrupki kukurydziane, wafle ryżowe.

2. **Zabawy swobodne**

Aktywny udział nauczycielki w zabawach dowolnych dzieci przy jednoczesnym wycofaniu się rodziców do roli obserwatorów.

3. **Pożegnanie**

Nauczycielka dzwoni dzwoneczkiem, skupiając na sobie uwagę dzieci i rodziców. Informuje grupę, że nadszedł czas zakończenia spotkania i zaprasza na kolejne.

Następnie prosi dzieci o przygotowanie dłoni, aby wspólnie pokazywać gesty na podstawie wierszyka *Witające się rączki* (Załącznik 3). Po powiedzeniu wierszyka w geście pożegnania macha do każdego dziecka.

Załączniki

Załącznik 1 Zdjęcia emocji

Załącznik 2 Karta pracy z buźką do wycięcia i przyklejenia

Załącznik 3

Wierszyk *Witające się rączki*

Dwie rączki się spotkały, więc się przywitały, (podajemy sobie dłonie w uścisku)

Najpierw zaklaskały, (klaszczemy)

Później się pogłaskały. (głaszczemy jedną dłonią drugą dłoń)

Jak się przywitały,

No to pogadały. (zginamy dłonie kciuk – reszta palców)

Gdy się pogłaskały,

To się żegnać zaczynały.

Znowu zaklaskały, (klaszczemy w dłonie)

Znów się pogłaskały. (głaszczemy jedną dłonią drugą dłoń)

Mocno się ścisnęły, (podajemy sobie dłonie w uścisku)

A na koniec pomachały. (machamy do dzieci, mówiąc: „Pa, pa!”)

Źródło: *Zabawy paluszkowe* (s. 9), K. Sąsiadek, 2005, Media Rodzina.

Bibliografia

Małe Nutki (b.d.). *Głośno – cicho*. Pobrane 19.06.2024 z:

<https://www.youtube.com/watch?v=46qCVuKmhvg>

IBE

INSTYTUT
BADAN
EDUKACYJNYCH

Ministerstwo
Edukacji Narodowej

Sąsiadek, K. (2005). *Zabawy paluszkowe* (s. 9). Media Rodzina.

Śpiewające Brzdące (b.d.). *Cicho – głośno*. Pobrane 19.06.2024 z:

<https://www.youtube.com/watch?v=rOuvaOIStXU>